

Venstres Ordfører, det ærede Medlem Hr. Hedegaards Tale, at det ærede Medlem tænkte ikke paa at ville nægte, at der her var Tale om en Indblanding i det frie Kontraktforhold. Det ærede Medlem erkendte tværtimod, at det var der Tale om, det var en Indblanding i det frie Kontraktforhold, og derfor var det ikke med Glæde, Venstre gik med dertil. Man kan vel sige, at naar der tidligere fra Statsmagts Side har været Tale om at blande sig i det frie Kontraktforhold mellem Arbejdere og Arbejdsgivere, har Motivet altid været det at skabe Fred mellem Arbejder og Arbejdsgiver. Her præsenteres der os en Form for Indblanding i Kontraktforholdet mellem Arbejdere og Arbejdsgivere, som i hvert Fald kun kan bringe Splid mellem de to Parter. Det har forundret mig overmaade at se, at det konservative Folkeparti har kunnet gaa med til denne Bestemmelse. Thi det konservative Folkeparti kan ikke være i Tvivl om, at der med dette Forslag, som Partiet har givet sin Tilslutning, er opgivet en Skanse for det konservative Folkeparti og de Interesser, de staar som Repræsentanter for, den Skanse, som hedder, at Staten ikke maa blande sig i det frie Kontraktforhold paa Arbejdsmarkedet.

Jeg vil i øvrigt gerne med Hensyn til disse Betingelser stille et Spørgsmaal til den højtærede Indenrigsminister. Der staar i Lovforslagets § 3, at hvis en almindelig Overenskomst ikke finder Sted indenfor det paagældende Fag, bliver det af hver enkelt Virksomhed inden samme Frist at meddele, om en Overenskomst i Overensstemmelse med ovenstaaende er naaet for Virksomhedens Vedkommende. Jeg vil gerne spørge om, hvad det betyder. Lad os nu sige, at en betydelig Del af den paagældende Industri gik ind paa denne Ordning, men at en vis Procentdel af Fabrikerne, der repræsenterer en vis Procentdel af Arbejderstanden, lad os sige 20 pCt., ikke gaar ind paa disse Betingelser. I saa Fald vil jeg gerne spørge den højtærede Minister: hvad saa? Vil disse 20 pCt. saa kunne medføre, at hele Ordningen ikke træder i Kraft, eller vil Ordningen træde i Kraft? Hvad er Forholdet da? Er Forholdet saa det, at for disse 20 pCt. af Virksomhedernes Vedkommende eller for disse 20 pCt. af Arbejderantallets Vedkommende, kan man sætte sig ud over Betingelserne, for dem gælder Betingelserne overhovedet ikke? Det her foreliggende Lovforslag er for mig det eklatanteste Bevis for, at de havde Ret, som hævdede, at Toldbeskyttelsens Vej var en ulykkelig og ufarbar Vej, naar der skulde ydes Værn overfor Industrikrisen. Jeg tror

ikke, man kan gøre noget bedre end lytte til Finansministerens Ord i den Anledning, saaledes som de lød for ca. halvandet Aar siden her i Rigsdagen, hvor Finansministeren gaar ganske imod Tanken om at anvende Toldforhøjelser til Kriseværn, og hvor han siger, at hvis man skulde gøre det, skulde man gaa til saa uhyre Toldforhøjelser, til flere Hundrede Procents Toldforhøjelser, Toldforhøjelser saa enorme, at det vilde være utænkeligt i et Land som Danmark. Her er Bekræftelsen paa Finansministerens Ord, her er forelagt af ham selv de flere Hundrede Procents Toldforhøjelse, som han sagde det vilde blive nødvendigt at komme ind paa. Finansministeren har sagt en anden Ting, han siger: Toldforhøjelse er uegnet som Kriseværn, thi den vender sig med de samme Sæts mod Lande med lav Valuta som mod dem med høj Valuta og vil her virke som fuldkomment Forbud. Her er Eksemplet paa, at Finansministeren den Gang havde Ret. Af Hensyn til Central-europas Valutaforhold gennemfører man en flere Hundrede Procents Forhøjelse af Toldbeskatningen for to af de vigtigste Industrier her i Landet, og vi vender de samme flere Hundrede Procents Toldforhøjelse mod England og Amerika og spærrer den sunde Konkurrence fra de paagældende Lande ude. Maa jeg have Lov at tilføje, ikke mindst rettet mod de Herrer, som ved enhver Lejlighed har talt om, hvilke Vanskeligheder der kunde opstaa overfor Udlandet med Hensyn til Importreguleringen, og hvor varsom man skulde være med Hensyn til at støde de Lande, hvor vore Landbrugsprodukter har deres Marked, at her møder man netop med disse flere Hundrede Procents Toldforhøjelser, der antagelig vil virke som Forbud overfor England, Hovedafsætningsstedet for vore Landbrugsprodukter.

Finansministeren havde Ret, da han talte saaledes, men for det konservative Folkeparti og for dette Partis Ordfører, det ærede Medlem Hr. Drachmann, er denne Dag i Virkeligheden en stolt Dag, det kan man ikke og har man ikke i de sidste fjorten Dage kunnet være i Tvivl om. Naar man har set det ærede Medlem Hr. Drachmann færdes i Rigsdagen i disse fjorten Dage, synes jeg knap, jeg kan sammenligne ham med andet end med den Høne, der med kaglene Glæde forkynder overfor Verden, at den har lagt et dejligt Æg. Naar man sammenholder denne Glæde med det Ansigt, som et æret Medlem af Venstre, Formanden i Toldlovsudvalget (Clausager), har baaret til Skue i Rigsdagen i de samme 14 Dage, kan man vel karakterisere dette Ansigt